21/11/2019

Στην απογοήτευση λέμε όχι…

/ Γνώμες

Κάποτε πέρασα ένα μεγάλο πειρασμό. Μια δοκιμασία που φαινόταν να εξαντλεί ότι δυνάμεις είχαν απομείνει στην μάχη με το σκοτάδι μέσα μου. Τότε ο πνευματικός μου είπε, «θέλω να Λειτουργείς κάθε μέρα».

Του λέω «γέροντα, αδύνατον, οι καταθλιπτικές σκέψεις έχουν επισκιάσει το μυαλό μου. Δεν είμαι σε θέση να σταθώ όπως πρέπει μέσα στην Θεία Λειτουργία”. Μου απάντησε, «δεν πειράζει όπως και όσο μπορείς» Κάνε υπακοή μου λέει.

Πήγα την πρώτη μέρα και Λειτούργησα, αλλά ήμουν αλλού. Χαμένος στην θλίψη και την οδύνη. Πήγα την δεύτερη, τίποτα, ερείπιο. Του λέω “Γέροντα δε μπορώ”, είμαι χαμένος. Και μου απαντά με βεβαιότητα. “Μην απογοητεύεσαι, συνέχισε να ξεπαγώσουν τα λάδια της μηχανής”.

Έκανα ότι μου είπε παρόλο που δεν ένιωθα μέσα μου, να χωρά ούτε ακτίνα φωτός, ούτε ανάσα ελπίδας. Σκιά, σκότος, θλίψη. Μόλις τελείωσα και την τρίτη καθημερινή Θεία Λειτουργία, ένας φως εισχώρησε μέσα μου. Δίχως να ξέρω το

πώς και το γιατί, ήμουν χαρούμενος, δίχως σκέψεις, δίχως λογισμούς, μονάχα χαρά έρεε μέσα στην καρδιά και το κορμί μου. Όλα είχαν εξαφανιστεί.

Γι αυτό σας λέω, μην απογοητεύεστε. Να λέμε όχι στην απόγνωση. Σαφώς όταν είμαστε μες στην θλίψη αισθανόμαστε ότι δεν θα ξαναγίνουμε καλά ή όπως είμαστε πριν. Μα αυτό είναι η κατάθλιψη. Σκέψεις μηδενιστικές, μαύρες γεμάτες θάνατο. Κι όμως, σας το λέω μετά βεβαιότητας, θα γίνουμε καλά και καλύτερα.

Ο Χριστός είναι φως και χαρά και ζωή. Τον παρακαλάμε απλά, ήσυχα, αθόρυβα και κοινωνάμε το σώμα και αίμα του.

Σε κάποιες περιπτώσεις, πρέπει να πάρουμε και φαρμακευτική αγωγή. Το ένα δεν αναιρεί το άλλο, όλα είναι του Θεού. Τους γιατρούς και τα φάρμακα έδωσε ο Θεός λέει η Αγία Γραφή. Αλληλοσυμπληρώνονται πάντα προς όφελος του ανθρώπου.

Θα το δείτε, θα σκορπίσει το σκοτάδι, θα γεμίσουμε κι πάλι φως. Η καρδιά θα ζεσταθεί και θα νιώσουμε μια αγκαλιά να μας ξεκουράζει. Δεν δεν έρθει ο Χριστός γιατί είμαστε υπέροχοι αλλά γιατί μας αγαπάει.

Σε αυτή την αγάπη πρέπει να στηριχτούμε και όχι στις αρετές και στην δικαιοσύνη μας. Αυτά τα βλέπει ο Θεός και γελάει. Να πιστέψουμε στην αγάπη του Θεού, στο παράδεισο που ζει ακόμη και στην πιο βαθιά μας κόλαση.

π. Λίβυος